

Warszawa, dnia 10.12. 2025 r.

dr hab. Aneta Wysokińska, prof. ASzWoj
Katedra Systemów Zarządzania
Instytut Zarządzania
Wydział Zarządzania i Dowodzenia
Akademia Sztuki Wojennej w Warszawie

Recenzja

pracy doktorskiej Pani mgr Kingi Stokowskiej

pt. „*Metodyka zarządzania ryzykiem w innowacyjnych projektach branży zbrojeniowej*”

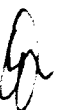
po naniesieniu poprawek

Przedmiotem niniejszej ponownej recenzji jest poprawiona rozprawa doktorska Pani mgr Kingi Stokowskiej, pt. „Metodyka zarządzania ryzykiem w innowacyjnych projektach branży zbrojeniowej”, przygotowana pod kierunkiem promotora dr. hab. inż. Janusza Zawiłty-Niedźwieckiego, prof. uczelni.

Rozprawa została skierowana do ponownej recenzji w związku z uwagami sformułowanymi przez recenzentów w toku poprzedniego postępowania recenzyjnego. Autorka wprowadziła stosowne korekty i uzupełnienia, które zostały uwzględnione w przedłożonej, poprawionej wersji pracy, stanowiącej podstawę niniejszej oceny.

Podstawę sporządzenia niniejszej recenzji stanowi pismo z dnia 31 stycznia 2025 r., podpisane przez dr hab. inż. Katarzynę Rostek, prof. uczelni, Przewodniczącą Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości, zawierające prośbę o dokonanie oceny przedmiotowej rozprawy doktorskiej.

Ocena rozprawy doktorskiej została dokonana przez pryzmat spełnienia wymagań merytorycznych i formalnych stawianych pracom doktorskim w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauk o zarządzaniu i jakości. W zakończeniu zaprezentowałam moją opinię dotyczącą tego, czy rozprawa spełnia wymagania określone w odpowiednich aktach prawnych.

W recenzji ujęte zostały następujące części:

- I. Ocena merytoryczna.
- II. Ocena formalna.
- III. Konkluzje końcowe.

I. Merytoryczna ocena rozprawy doktorskiej

Ocena trafności wyboru i oryginalności problemu badawczego

Rozprawa koncentruje się na zagadnieniach metodyki zarządzania ryzykiem w innowacyjnych projektach realizowanych w branży zbrojeniowej. Podjęta problematyka ma szczególne znaczenie ze względu na strategiczny charakter tego sektora, który odgrywa kluczową rolę w systemie bezpieczeństwa państwa oraz w wymiarze międzynarodowym. Projekty realizowane w obszarze zbrojeniowym bezpośrednio wpływają na potencjał obronny kraju, co nadaje im najwyższy priorytet, zwłaszcza w warunkach narastających zagrożeń oraz rosnących wymagań technologicznych.

Współczesne przedsięwzięcia zbrojeniowe cechują się wysokim stopniem złożoności, wynikającym z konieczności integracji zaawansowanych rozwiązań technologicznych, koordynacji działań wielu interesariuszy oraz spełniania restrykcyjnych uwarunkowań prawnych i regulacyjnych. Jednocześnie innowacyjność, stanowiąca podstawę rozwoju tego rodzaju projektów, wiąże się z podwyższonym poziomem ryzyka, wynikającym z niepewności efektów wdrażania nowych technologii.

Efektywne zarządzanie ryzykiem umożliwia wczesną identyfikację potencjalnych zagrożeń, planowanie działań zapobiegawczych oraz ograniczanie skutków zdarzeń nieprzewidzianych, co istotnie zwiększa prawdopodobieństwo skutecznej realizacji projektów innowacyjnych. Opracowanie spójnej metodyki zarządzania ryzykiem w tak wymagającym obszarze ma także istotne znaczenie dla minimalizacji konsekwencji ewentualnych niepowodzeń, które w przypadku projektów zbrojeniowych mogą mieć poważne implikacje finansowe, społeczne oraz polityczne. Dodatkowo, zastosowanie odpowiednich narzędzi metodycznych sprzyja racjonalizacji kosztów oraz bardziej efektywnemu wykorzystaniu dostępnych zasobów.

Należy podkreślić, że rozprawa wnosi wartościowy wkład zarówno do praktyki zarządzania projektami w sektorze zbrojeniowym, jak i do rozwoju wiedzy naukowej w obszarze zarządzania w warunkach wysokiej niepewności. Uzyskane wyniki badań oraz sformułowane

rekomendacje mogą znaleźć zastosowanie również w innych branżach charakteryzujących się podwyższonym poziomem ryzyka, takich jak energetyka, lotnictwo czy przemysł kosmiczny.

Wybór tematyki należy ocenić jako trafny zarówno z perspektywy poznawczej, jak i aplikacyjnej. Przedmiot badań mieści się jednoznacznie w obszarze nauk o zarządzaniu i jakości. Autorka w sposób przekonujący wykazała aktualność i doniosłość podjętej problematyki, a także jej potencjał do dalszych badań naukowych. Prawdłowo zidentyfikowano lukę badawczą, główny problem badawczy oraz zestaw pytań szczegółowych, służących jego rozwiązaniu.

Ocena poprawności tytułu, celów badawczych

Tytuł pracy doktorskiej to *Metodyka zarządzania ryzykiem w innowacyjnych projektach branży zbrojeniowej*. Uważam, że jest on sformułowany poprawnie, ponieważ treść opiniowanej pracy mieści się w tak sformułowanych ramach tytułu.

W pracy sformułowano cel główny (strona 17), którym jest opracowanie uniwersalnej metodyki zarządzania ryzykiem w innowacyjnych projektach realizowanych w polskiej branży zbrojeniowej.

Autorka w porównaniu do poprzedniej wersji pracy przeformułowała cele cząstkowe:

1. Cele poznawcze:

- a. CS1: Identyfikacja wytycznych zarządzania ryzykiem w organizacjach, projektach i przedsiębiorstwach innowacyjnych, zmieniono na:

CS1: Identyfikacja podejść do zarządzania projektami i innowacjami, w tym projektami innowacyjnymi.

- b. CS2: Identyfikacja uwarunkowań zarządzania ryzykiem w projektach innowacyjnych w branży zbrojeniowej, zmieniono na:

CS2: Identyfikacja podejść do zarządzania ryzykiem, zarządzania ryzykiem w projektach i projektach innowacyjnych.

2. Cel metodyczny jako:

- a. CS3: Identyfikacja struktury, elementów składowych, zasad, reguł i wytycznych metodyki, został zmieniony na:

CS3: Identyfikacja podejść do tworzenia metodyk zarządzania.

3. Cele aplikacyjne jako:

- a. CS4: Opracowanie metodyki dedykowanej do potrzeb wybranej spółki zbrojeniowej, zmieniono na:

CS4: Identyfikacja uwarunkowań branży Zbrojeniowej, w tym uwarunkowań zarządzania ryzykiem oraz praktyk stosowanych przez zagraniczne przedsiębiorstwa zbrojeniowe i wysoko technologiczne.

- b. CS5: Opracowanie procedury adaptacji metodyki do uwarunkowań przedsiębiorstw branży zbrojeniowej, zmieniono na:

CS5: Opracowanie metodyki zarządzania ryzykiem w innowacyjnych projektach w branży Zbrojeniowej.

Do celów aplikacyjnych dodano jeden dodatkowy cel CS6: Weryfikacja i uzupełnienie metodyki zarządzania ryzykiem w innowacyjnych projektach w branży Zbrojeniowej o uwzględnienie ograniczeń wdrożeniowych w spółkach zbrojeniowych.

W mojej opinii zostały one prawidłowo sformułowane, gdyż są logicznie powiązane z celem głównym pracy.

Do każdego celu szczegółowego sformułowano pytania badawcze – 7 pytań badawczych (w poprzedniej wersji pracy było 18 dla wszystkich celów badawczych).

Autorka odniosła się do uwagi dotyczącej braku sformułowanych hipotez badawczych, wskazując, że zgodnie z przyjętym w ośrodku naukowym, w którym realizowany był przewód doktorski, podejściem metodycznym hipotezy formułowane są wówczas, gdy istnieje możliwość ich empirycznej weryfikacji na podstawie badań ilościowych prowadzonych na próbie o odpowiedniej liczebności. Z uwagi na jakościowy charakter badań przedstawionych w rozprawie Autorka zdecydowała się na rezygnację z formułowania hipotez badawczych.

Takie podejście metodyczne mieści się w jednej z dopuszczalnych tradycji badawczych w naukach o zarządzaniu i jakości. Należy jednak zauważyć, że w literaturze przedmiotu spotyka się również stanowisko dopuszczające formułowanie hipotez o charakterze roboczym lub eksploracyjnym także w badaniach jakościowych, które pełnią funkcję porządkującą i ukierunkowującą proces badawczy.

W kontekście celu rozprawy, jakim jest opracowanie metodyki zarządzania ryzykiem w innowacyjnych projektach branży zbrojeniowej, sformułowanie takich założeń mogłoby dodatkowo wzmocnić przejrzystość struktury badań oraz ułatwić koncentrację na kluczowych aspektach analizowanej problematyki. Ich brak nie przekreśla jednak wartości merytorycznej przeprowadzonych badań ani poprawności przyjętej koncepcji badawczej, stanowi natomiast element, który mógłby zostać rozważony w dalszych pracach naukowych Autorki.

Aby osiągnąć założony cel, Doktorantka przeprowadziła krytyczną analizę literatury przedmiotu, przepisów prawa polskiego i międzynarodowego, zaleceń Departamentu Obrony, dokumentów wewnętrznych oraz standardów biznesowych. Ponadto zrealizowała badania empiryczne, zarówno ilościowe, jak i jakościowe. Należy podkreślić, że metodyka badawcza opisana w pracy nie budzi zastrzeżeń, a jej konstrukcja została w pełni podporządkowana celom badawczym przyjętym przez Autorkę dysertacji. W związku z tym można stwierdzić, że Pani mgr Kinga Stokowska wykazała się umiejętnością dostrzegania i identyfikowania problemów naukowych.

Ocena wykorzystanych źródeł informacji

W rozprawie można wyróżnić dwie części: teoretyczną oraz empiryczną, które wzajemnie się uzupełniają, tworząc spójną i logiczną całość. Pierwsza część, obejmująca dwa pierwsze rozdziały, została oparta na wnikliwym przeglądzie literatury krajowej i zagranicznej.

W spisie źródeł (s. 216–229) ujęto łącznie 208 pozycji literaturowych, co w porównaniu z poprzednią wersją rozprawy stanowi wzrost z 190 pozycji. Zwiększeniu uległa również liczba opracowań anglojęzycznych – z 123 do 134 pozycji.

Analizie poddano publikacje naukowe oraz dokumenty, w tym raporty oraz inne materiały źródłowe, 12 źródeł internetowych, a także 16 aktów prawnych.

Zastosowany dobór literatury należy ocenić jako właściwy, zarówno pod względem jakości i znaczenia wykorzystanych źródeł, jak i ich liczby oraz aktualności. Świadczy to o starannym i profesjonalnym podejściu Autorki do opracowania teoretycznych podstaw rozprawy. Doktorantka wykazała się odpowiednim poziomem wiedzy z zakresu zarządzania ryzykiem, co znajduje odzwierciedlenie w adekwatnym doborze literatury przedmiotu, a zakres wykorzystanych źródeł można uznać za wystarczający dla realizacji założonych celów badawczych. Jednocześnie należy podkreślić, że Autorka posiada ugruntowaną ogólną wiedzę teoretyczną mieszczącą się w obszarze nauk o zarządzaniu i jakości.

Podsumowując, należy stwierdzić, że Doktorantka dokonała właściwego doboru literatury przedmiotu, a zakres i liczba wykorzystanych źródeł są wystarczające do realizacji celów rozprawy; jednocześnie należy podkreślić, że w porównaniu z poprzednią wersją pracy baza literaturowa została poszerzona i wzbogacona.

Ocena metod badawczych oraz sposobu prezentacji uzyskanych wyników

We wprowadzeniu Autorka zaprezentowała proces badawczy, który składał się z 8 etapów. W rozdziale trzecim dokonano prezentacji autorskiej metodyki zarządzania ryzykiem, natomiast w rozdziale czwartym dokonano weryfikacji metodyki.

Za mocne strony dysertacji uważam:

1. Ciekawą, aktualną i wartościową tematykę podjętych badań.
2. Autorka posiada umiejętność prawidłowego dostrzegania i identyfikowania problemu naukowego wraz z uzasadnieniem jego występowania.
3. Przeprowadzenie przez Doktorantkę badań własnych, które wskazują na jej umiejętność w zakresie prowadzenia badań naukowych i analizy uzyskanych wyników.
4. Opracowanie autorskiej metodyki zarządzania ryzykiem.

Doktorantka odniosła się do sformułowanych w poprzedniej recenzji uwag w następujących obszarach:

1. Powiązanie rozdziałów z etapami procesu badawczego

Uwaga: wskazywanie powiązań z etapami procesu badawczego w podsumowaniach rozdziałów.

Działania Doktorantki:

- przeformułowała cele szczegółowe i pytania badawcze,
- powiązała poszczególne rozdziały z celami szczegółowymi,
- w podsumowaniach rozdziałów 1, 2 i 3 oraz w dyskusji wyników dodała paragraf wskazujący:
 - zrealizowane etapy programu badań,
 - odniesienia do celów szczegółowych i pytań badawczych.

2. Odwołanie do normy ISO 9001:1994

Uwaga: norma jest nieaktualna – obecnie obowiązuje ISO 9001:2015.

Działania Doktorantki:

- doprecyzowała, że ISO 9001:1994 przywoływana jest wyłącznie w kontekście historycznym,
- dodała określenie, że była to pierwsza certyfikacja badanej spółki,
- rozbudowała opis norm w nowym podrozdziale 2.9.6.

3. Odniesienie do normy PN-ISO 31000:2018-08

Uwaga: potrzeba szerszego osadzenia metodyki w normie ISO 31000.

Działania Doktorantki:

- rozbudowała treści normatywne w nowym podrozdziale 2.9.6,
- uzupełniła część metodologiczną o analizę kontekstu projektu (3.8.4) oraz załącznik C,
- w podsumowaniach rozdziałów i dyskusji wyników wskazała odniesienia do realizowanych badań i metodyki.

4. Autorski charakter studium przypadku

Uwaga: potrzeba większej liczby własnych komentarzy i refleksji.

Działania Doktorantki:

- dodała wnioski z obserwacji uczestniczącej (rozdz. 4.3),
- rozbudowała podsumowania rozdziałów o interpretacje wyników badań,
- opracowała typowy profil spółki w zakresie zarządzania ryzykiem (4.5.3).

5. Liczba organizacji w badaniu ankietowym i poziomy dojrzałości

Uwaga: brak informacji o liczbie organizacji i rozkładzie poziomów dojrzałości.

Działania Doktorantki:

- doprecyzowała, że badanie objęło 30 spółek,
- wskazała, że z każdej spółki pochodziła jedna ankieta,
- wyjaśniła brak zgody na analizę jednostkowych odpowiedzi,
- opracowała zagregowany profil typowej spółki.

6. Brak odnośników do zaprezentowanych badań w rozdziale 4

Uwaga: brak bezpośrednich odniesień w tekście.

Działania Doktorantki:

- w podsumowaniu rozdziału 4.8 dodała odniesienia do poszczególnych badań,
- w ostatnich paragrafach rozdziałów wskazała, które wyniki odnoszą się do konkretnych pytań badawczych.

7. Dobre praktyki i narzędzie diagnozy dojrzałości

Uwaga: brak wyraźnych dobrych praktyk i narzędzia diagnostycznego.

Działania Doktorantki:

- dodała podrozdział 4.7 zawierający 12 pytań diagnostycznych,
- w rozdziale 4.8 oraz 3.9 odniosła się do adaptacyjnych rekomendacji i specyfiki branży.

8. Uwarunkowania polityczne branży zbrojeniowej

Uwaga: brak odniesienia do uwarunkowań politycznych.

Działania Doktorantki:

- uwzględniła uwarunkowania polityczne w Załączniku nr 2,
- dodała część „uwarunkowania historyczne” odnoszącą się do:
 - państw obozu socjalistycznego,
 - organizacji sektora przed konsolidacją.

9. Brak narzędzia obserwacji uczestniczącej

Uwaga: brak opisu formularza i sposobu obserwacji.

Działania Doktorantki:

- dodała wnioski z obserwacji uczestniczącej (4.3),
- opisała obserwację w części ograniczenia badań,

10. Wnioski z obserwacji uczestniczącej

Uwaga: jakie wnioski wynikają z obserwacji?

Działania Doktorantki:

- sformułowała wnioski w rozdziale 4.3,
- uwzględniła je w podsumowaniach i dyskusji wyników.

11. Kto wypełniał ankiety i obiektywizm

Uwaga: brak informacji o respondentach.

Działania Doktorantki:

- doprecyzowała, kto wypełniał ankiety (funkcja w organizacji),
- opisała mechanizmy ograniczające zawyżanie samooceny,
- wyjaśniła brak dostępu do danych jednostkowych (4.5.3).

12. Definicja strategii zarządzania ryzykiem

Uwaga: nieprecyzyjna definicja strategii i braki w szablonie.

Działania Doktorantki:

- rozbudowała opis metodyki (rozdz. 3),
- zmieniła tytuł rozdziału 3 na „Opracowanie autorskiej metodyki zarządzania ryzykiem”,
- uzupełniła kontekst projektowy i organizacyjny (3.8.4, załącznik C).

13. Ograniczenia badań – obserwacja uczestnicząca

Uwaga: wskazanie najważniejszych ograniczeń.

Działania Doktorantki:

- dodała drugi akapit w części „Ograniczenia badań”,
- wskazała kluczowe ograniczenia metody obserwacji.

14. Unikalność metodyki dla branży zbrojeniowej

Uwaga: wskazanie elementów specyficznych dla branży.

Działania Doktorantki:

- w podsumowaniu rozdziału 3.9 dodała wypunktowanie dotyczące:
 - specyfiki branży zbrojeniowej,
 - spełniania jej wymogów przez metodykę.

15. Analiza kontekstu organizacji (czynniki zewnętrzne)

Uwaga: potrzeba uwzględnienia kontekstu organizacji.

Działania Doktorantki:

- dodała podrozdział 3.8.4 – analiza kontekstu projektu i organizacji,
- metody analizy ujęła w załączniku C.

16. Powiązanie pytań ankietowych z pytaniami badawczymi

Uwaga: brak bezpośrednich powiązań.

Działania Doktorantki:

- po modyfikacji pytań badawczych wskazała, że ankieta w całości umożliwia odpowiedź na PB 6.2,

- wyjaśniła to w ostatnim paragrafie rozdziału 4.8.

Oceniając wartość merytoryczną rozprawy, należy stwierdzić, że założone w niej cele zostały w pełni zrealizowane. Pani mgr Kinga Stokowska potwierdziła posiadanie właściwego warsztatu naukowo-badawczego oraz wykazała się należyłą dociekliwością i rzetelnością w prowadzeniu analiz. Zrealizowane badania mają spójny charakter i zostały oparte na trafnie dobranych oraz wiarygodnych źródłach informacji. Przedstawione w rozprawie rozważania stanowią wartościowy wkład w rozwój nauk o zarządzaniu i jakości, a zidentyfikowane drobne niedoskonałości nie wpływają w sposób istotny na ogólną, pozytywną ocenę pracy.

Wyjaśnienia wymagają następujące kwestie:

- Jakie kluczowe elementy normy PN-ISO 31000:2018-08 zostały uwzględnione w opracowanej metodyce zarządzania ryzykiem?
- Proszę wskazać różnice pomiędzy podejściem do zarządzania ryzykiem zaproponowanym w normie ISO 31000 a rozwiązaniami autorskimi przedstawionymi w pracy.
- Na czym polega unikalność zaproponowanej metodyki zarządzania ryzykiem w odniesieniu do specyfiki branży zbrojeniowej?
- Jakie ograniczenia badań uznaje Pani za najistotniejsze z punktu widzenia dalszego rozwoju metodyki?
- Jak Doktorantka rozróżnia pojęcia zarządzanie ryzykiem, kultura ryzyka oraz odporność organizacyjna w kontekście zaproponowanej metodyki?
- Jak Doktorantka interpretuje pojęcie dojrzałości zarządzania ryzykiem w świetle wyników własnych badań?
- Jaką rolę odgrywa przywództwo w procesie przechodzenia organizacji na wyższe poziomy dojrzałości w zakresie zarządzania ryzykiem?

II. Ocena formalna rozprawy doktorskiej

Realizacji celu pracy podporządkowana została struktura rozprawy, której treść obejmuje łącznie 255 stron. Tekst główny liczy 229 stron, składa się z czterech rozdziałów.

Wstęp do rozprawy spełnia wszystkie podstawowe wymagania. Zawarto w nim problem badawczy, cele pracy oraz problemy badawcze. Dodatkowo omówiono strukturę pracy, co stanowi solidny fundament dla całej dysertacji.

Rozdziały pierwszy i drugi mają charakter teoretyczny i opierają się głównie na przeglądzie literatury. Pierwszy rozdział przedstawia badany problem w kontekście wybranych koncepcji zarządzania. Dokonano w nim analizy zarządzania projektami oraz omówiono trzy główne nurty subdyscypliny zarządzania innowacjami.

Drugi rozdział koncentruje się na zarządzaniu ryzykiem. Zaprezentowano w nim charakterystykę ryzyka, taksonomię ryzyka, koncepcję systemu zarządzania ryzykiem, proces zarządzania ryzykiem, doskonalenie tego procesu, a także katalog narzędzi stosowanych w zarządzaniu ryzykiem. W drugiej części rozdziału omówiono problematykę zarządzania ryzykiem w projektach. Oba rozdziały kończą się podsumowaniami, co uważam za mocną stronę pracy.

Rozdział trzeci zawiera szczegółową charakterystykę autorskiej metodyki zarządzania ryzykiem. Opisano w nim wytyczne oraz determinanty skuteczności metodyki, przeprowadzono analizę specyfiki branży zbrojeniowej w Polsce, a także analizę regulacji i zaleceń zagranicznych. Następnie odniesiono metodykę zarządzania ryzykiem do innowacyjnych projektów obronnych, co stanowi istotny wkład w praktyczne zastosowanie przedstawionych rozwiązań.

Rozdział czwarty obejmuje opis weryfikacji zaproponowanej przez autorkę metodyki. Przeprowadzono studium przypadku dotyczące zarządzania ryzykiem w innowacyjnych projektach realizowanych w wybranym przedsiębiorstwie zbrojeniowym. Dodatkowo zaprezentowano wyniki badań ankietowych, metody określania poziomu dojrzałości oraz zalecenia adaptacyjne, które mogą wspierać wdrażanie proponowanych rozwiązań.

Zakończenie pracy zawiera podsumowanie dysertacji, wskazanie ograniczeń związanych z przeprowadzeniem badań, a także zestawienie wniosków istotnych zarówno dla nauki, jak i praktyki. Wskazano również kierunki potencjalnych dalszych badań, których realizacja nie była możliwa w ramach zakresu i tematyki pracy. Dysertacja zawiera bibliografię oraz trzy załączniki.

Ponadto w pracy zamieszczono zakończenie, które konsoliduje kluczowe elementy oraz wnioski wynikające z przeprowadzonych badań.

W mojej ocenie taka struktura pracy jest prawidłowa i odpowiednia dla tego rodzaju prac naukowych.

W rozprawie znalazły się pewne drobne potknięcia językowe i błędy.

Warto jednak podkreślić fakt, że błędów tego rodzaju jest niewiele, ich znaczenie jest małe i dlatego nie obniżają one znacząco ogólnej oceny formalnej opiniowanej rozprawy doktorskiej. Praca została napisana w sposób poprawny językowo i poddana starannej edycji.

III. Konkluzja końcowa

W mojej ocenie rozprawa doktorska Pani mgr Kingi Stokowskiej, pt. *Metodyka zarządzania ryzykiem w innowacyjnych projektach branży zbrojeniowej*, przygotowana pod kierunkiem Pana dr hab. inż. Janusza Zawiły-Niedźwieckiego, prof. uczelni w pełni spełnia wymogi określone w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, ponieważ:

- po pierwsze – rozprawa stanowi oryginalny wkład w obszar nauk społecznych, w szczególności w dyscyplinie nauk o zarządzaniu i jakości. Doktorantka trafnie zidentyfikowała oraz rozwiązała istotny i aktualny problem badawczy, dokonując właściwego doboru metodyki badań empirycznych, osadzonej na solidnie opracowanych podstawach teoretyczno-poznawczych. Zagadnienia o charakterze dyskusyjnym wskazane w recenzji nie wpływają w sposób istotny na obniżenie wartości rozprawy, a mogą stanowić inspirację do dalszych badań oraz doskonalenia warsztatu naukowego Autorki,
- po drugie – Pani mgr Kinga Stokowska potwierdziła posiadanie odpowiedniego przygotowania teoretycznego oraz umiejętność prawidłowego formułowania problemów naukowych. Wykazała również zdolność samodzielnego prowadzenia analiz, syntetyzowania zgromadzonego materiału empirycznego oraz formułowania wniosków o charakterze naukowym,

- po trzecie – rozprawa spełnia wymagania formalne stawiane pracom doktorskim. Została opracowana z należytą starannością, zachowaniem zasad poprawności edytorskiej oraz właściwym poziomem opracowania graficznego.

W świetle powyższych uwag wyrażam opinię, że praca mgr Kingi Stokowskiej pt. „*Metodyka zarządzania ryzykiem w innowacyjnych projektach branży zbrojeniowej*” odpowiada wymogom rozprawy doktorskiej. Wnoszę zatem o dopuszczenie do publicznej obrony i do nadania Pani mgr Kingi Stokowskiej stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości.

dr hab. Aneta Wysokińska, prof. ASzWoj

10.12.2025 r.